

UZASADNIENIE

Powód J. Ł. wniósł przeciwko pozwanemu (...) spółce akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 4958,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od wskazanych kwot oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, tytułem pełnych kosztów odszkodowania za najem, parkowanie i naprawę dwóch pojazdów.

Nakazem zapłaty sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany termin pozwany wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, uznając odpowiedzialność za szkody lecz zakwestionował ich wysokość.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 8 grudnia 2018 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki K. nr rej. (...) należący do poszkodowanego P. N..

Sprawca zdarzenia posiadał ważne ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawarte z pozwanym (...) spółką akcyjną w W..

Pojazd nie nadawał się do jazdy i został odholowany do warsztatu powoda J. Ł..

Bezsporne.

Dnia 11 grudnia 2018 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbył na rzecz powoda wierzytelność przysługującą mu z tytułu zdarzenia z dnia 8 grudnia 2018 r. w stosunku do pozwanego.

Poszkodowany nie posiadał własnego miejsca parkingowego czy garażu.

Dowód:

- umowa cesji z dnia 11 grudnia 2018 r. k. 55;
- zeznania świadka P. N. k. 144;
- zeznania J. Ł. k. 144-145.

W dniu 10 grudnia 2018 r. powód zgłosił szkodę, a 12 grudnia pozwany dokonał oględzin pojazdu i sporządził kosztorys. Następnego dnia pozwany przekazał powodowi informację o wysokości odszkodowania. Następnie powód rozbroił pojazd i w dniu 15 grudnia zgłosił dodatkowe oględziny. W dniu 19 grudnia 2018r. pozwany dokonał drugich oględzin i sporządził kalkulację naprawy. Następnego dnia kalkulacja została przesłana powodowi i w tym samym dniu powód zamówił części zamienne. 22 grudnia 2018r. powód zamówił amortyzator i zrezygnował z pozostałych części, które miał nabyć poszkodowany.

Dnia 2 stycznia 2019 r. powód otrzymał ostatnią zamówioną część i zakończył naprawę i wydał samochód poszkodowanemu.

Dowód:

- protokół parkowania k. 43;
- korespondencja e-mail k. 46-53;

- wynik pomiaru geometrii k. 54;
- akta szkody, płyta CD, k. 95.

Dnia 9 stycznia 2019 r. powód wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 639,60 zł tytułem kosztów parkowania przez okres 26 dni, przy dobowej stawce wynoszącej 20 zł netto.

Dowód:

- faktura VAT k. 44.

Decyzją z dnia 18 stycznia 2019 r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 418,20 zł tytułem parkowania uszkodzonego pojazdu, uznając za zasadny okres 17 dni.

Pismem z dnia 4 marca 2019 r. pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, odmawiając wypłaty dalszego odszkodowania tytułem kosztów parkowania uszkodzonego pojazdu.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 18 stycznia 2019 r. k. 45, 90-91;
- lista wypłat k. 92.
- decyzja (...) z dnia 4 marca 2019 r. k. 93-94.

Dnia 9 kwietnia 2019 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki P. nr rej. (...) należący do S. D..

Sprawca zdarzenia posiadał ważne ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawarte z pozwanym (...) spółką akcyjną w W..

Poszkodowany zwrócił się do powoda o pomoc w dochodzeniu należnego odszkodowania.

Bezsporne.

Dnia 10 kwietnia 2019 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności na podstawie której zbył na rzecz powoda wierzytelność przysługującą mu z tytułu zdarzenia z dnia 9 kwietnia 2019 r. w stosunku do pozwanego.

Dowód:

- umowa cesji z dnia 10 kwietnia 2019 r. k. 41;
- zeznania świadka S. D. k. 143v.-144;
- zeznania J. Ł. k. 144-145.

Pismem doręczonym 16 kwietnia 2019 r. pozwany poinformował poszkodowanego o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego oraz o wysokości akceptowalnych stawek tj. 95 zł netto dla klasy C.

Wiadomością e-mail z dnia 17 kwietnia 2019r., powód poinformował pozwanego o skorzystaniu przez poszkodowanego z oferty najmu powoda zwracając się jednocześnie o przedstawienie szczegółowej oferty najmu pojazdów zastępczych oferowanych przez pozwanego, w tym wskazanie limitu kilometrów, rodzaju kar umownych, udziale własnym w szkodach.

Pozwany nie udzielił odpowiedzi na zapytanie powoda.

Dnia 17 kwietnia 2019 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki V. (...) nr rej. (...), przy dobowej stawce najmu wynoszącej 210 zł brutto. Zgodnie z umową poszkodowany ponosił pełną odpowiedzialność materialną za wynajmowany pojazd oraz zobowiązał się do nieudostępniania pojazdu osobom trzecim, jak również zobowiązał się do ponoszenia wszelkich kosztów związanych z eksploatacją pojazdu.

Dowód:

- pismo z dnia 11 kwietnia 2019 r. k. 85-87.
- umowa najmu z dnia 17 kwietnia 2019 r. k. 38-40;
- oświadczenie k. 18;
- oświadczenie o warunkach najmu k. 37;
- wiadomość e-mail k. 42.

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2019 r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie tytułem kosztów naprawy w kwocie 5498,48 zł.

W związku z uszkodzeniem pojazdu, dnia 17 kwietnia 2019 r. poszkodowany przekazał pojazd powodowi, który dokonał weryfikacji uszkodzeń poprzez rozbicie pojazdu, a 18 kwietnia 2018r. zgłosił konieczność przeprowadzenia oględzin dodatkowych.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 15 kwietnia 2019 r. k. 34, 82-83;
- zeznania świadka S. D. k. 143v.-144;
- zeznania J. Ł. k. 144-145,
- protokół parkowania k. 35.

24 kwietnia 2018r. pozwany wykonał dodatkowe oględziny pojazdu, a 25 kwietnia powód przesłał pozwanemu ponowną własną kalkulację naprawy. 30 kwietnia 2018r. pozwany częściowo zaakceptował koszty zgłaszane przez powoda.

Pismem z dnia 7 maja 2018r. pozwany poinformował powoda o akceptacji kosztów do kwoty 8007,01 zł netto.

Dowód:

- akta szkody, płyta CD, k. 95.

Pismem z dnia 23 kwietnia 2019 r. pozwany poinformował powoda, że warunki najmu pojazdów zastępczych oferowanych przez pozwanego ustalane są indywidualnie z poszkodowanym i zależą od okoliczności sprawy.

Dowód:

- pismo z dnia 23 kwietnia 2019 r. k. 29, 88-89.

W dniu 7 maja 2018r. powód rozpoczął naprawę pojazdu, a 14 maja 2019 r. naprawa została zakończona, pojazd wydany poszkodowanemu.

Dowód:

- protokół parkowania k. 35,
- zeznania świadka S. D. k. 143v.-144;
- zeznania J. Ł. k. 144-145,
- umowa najmu z dnia 17 kwietnia 2019 r. k. 38-40.

Dnia 15 maja 2019 r. powód wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 10 629,14 zł tytułem kosztów naprawy.

Tego samego dnia powód wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 565,80 zł tytułem parkowania uszkodzonego pojazdu przez okres 23 dni, przy dobowej stawce wynoszącej 20 zł netto.

Również dnia 15 maja 2019 r. powód wstawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 5879,94 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 28 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 170,73 zł netto.

Dowód:

- faktury VAT k. 19-21;
- zeznania świadka S. D. k. 143v.-144.

Decyzją z dnia 10 lipca 2019 r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 4350,15 zł, tytułem kosztów naprawy.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 10 lipca 2019 r. k. 33;
- dokumentacja fotograficzna k. 76-81.

Decyzją z dnia 22 lipca 2019 r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 1568,25 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego, uznając za uzasadniony okres najmu 17 dni, przy zweryfikowanej dobowej stawce najmu do kwoty 75 zł netto, wobec złożonej oferty zorganizowania najmu pojazdu zastępczego. Decyzją z tego samego dnia pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 418,20 zł tytułem parkowania pojazdu uszkodzonego przez 17 dni.

Dowód:

- decyzje (...) z dnia 22 lipca 2019 r. k. 31-32.

Decyzją z dnia 8 sierpnia 2019 r. i 28 sierpnia 2019 r. pozwany poinformował powoda o akceptacji odszkodowanie tytułem kosztów naprawy do kwoty 10 204,76 zł.

Dowód:

- pismo (...) z dnia 8 sierpnia 2019 r. k. 25;
- kalkulacja naprawy k. 26-28.
- pismo z dnia 28 sierpnia 2019 r. k. 73-74;
- lista wypłat odszkodowań k. 75;

Dnia 12 sierpnia 2019 r. powód sporządził kalkulację naprawy pojazdu poszkodowanego, ustalając jej koszt na kwotę 10 482,07 zł.

Dowód:

- kalkulacja z dnia 12 sierpnia 2019 r. k. 22-24.

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2019 r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 356,13 zł.

Dowód:

- decyzja (...) z dnia 12 sierpnia 2019 r. k. 30, 84.

Koszt naprawy pojazdu P., przy uwzględnieniu użycia części oryginalnych za wyjątkiem zderzaka tylnego- zamiennik, przy uwzględnieniu lakierowania systemem LE2, uwzględniającym konieczność zagruntowania dostarczonej części zamiennej zderzaka i przykrywki tylnej lewej i lakierowanie z użyciem składnika perłowego, przy stawkach warsztatów nieautoryzowanych wyniósł 8586,68 zł netto, 10 561,62 zł brutto.

Średnia dobową stawka wynajmu pojazdu zastępczego na rynku lokalnym o parametrach i klasie porównywalnych do uszkodzonego pojazdu, w okresie kwiecień-maj 2019 r. kształtowała się odpowiednio: 202,17 zł netto, 248,67 zł brutto.

Uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego klasy pojazdu P. (...), wynosił 35 dni. Okres ten zawiera dni wolne od pracy.

Uzasadniony okres parkowania pojazdu P. wynosił 21 dni.

Koszt 1 doby postoj u pojazdu na rynku lokalnym, w warsztatach nieautoryzowanych wynosi od 20 do 30 zł (netto), przy czym w przypadku rozliczenia bezgotówkowego cena ta wzrasta o ok 20-40%. W przypadku warsztatów autoryzowanych stawka ta wynosi 20 do 50 zł netto, przy czym wyższa stawka dotyczy pojazdów wymagających specjalnego zabezpieczenia z uwagi na duży rozmiar uszkodzeń.

Powyższe stawki odnoszą się również do pojazdu marki K..

Uzasadniony okres parkowania pojazdu marki K. nr rej. (...), przy uwzględnieniu procesu likwidacji szkody wynosił 13 dni.

Dowód:

- opinia biegłego sadowego P. O. k. 175-192, 234-234v.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego powództwo podlegało uwzględnieniu w przeważającej części.

Roszczenie przedstawione przez powoda ma charakter odszkodowawczy, oparty o przepisy art. 822 § 1 i 2 k.c., art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) (Dz.U. Nr 124, poz. 1152, ze zm.) oraz art. 436 § 1 k.c. i 415 k.c. Okoliczności kolizji nie były sporne pomiędzy stronami. Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone.

Mimo, że legitymacja procesowej powoda nie była kwestionowana dokonując z urzędu analizy w tym zakresie, sąd doszedł do przekonania, że została ona należycie wykazana umowami cesji, jak również zeznaniami świadków.

Spór między stronami dotyczył uzasadnionego kosztu prawy pojazdu P., okresu i stawki najmu pojazdu zastępczego, okresu parkowania pojazdu P. i K..

W zakresie uzasadnionego kosztu naprawy pojazdu P., powód zaoferował dowód w postaci sporządzonych w toku likwidacji szkody kalkulacji naprawy, zeznań świadka i własnych, jak i dowód z opinii biegłego sądowego. Na tej podstawie uznano, że powód zdołał wykazać w całości roszczenie. Na tą okoliczność biegły sporządził opinie zasadniczą oraz w związku z zastrzeżeniami powoda co do przyjętego sposobu lakierowania również trzy opinie uzupełniające. Powód bowiem wykazał za pomocą wydruków korespondencji mailowej, że w pojeździe konieczne było zastosowanie metody lakierowania LE2, a użyty lakier posiadał czynnik perłowy. Biegły uznał również, że istotnie zachodziła konieczność lakierowania również pozostałych przyległych części, celem zniwelowania różnicy w odcieniach. Przy takich ustaleniach biegły ostatecznie obliczył koszt naprawy na kwotę 10561,62 zł. Ostateczna opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a mając na uwadze wiadomości specjalne posiadane przez biegłego, uznano ją za w pełni właściwą.

Niezasadny okazał się zarzut zaoferowania możliwości naprawy przez warsztat współpracującym z pozwanym. Przede wszystkim pozwany nie wykazał aby taka informacja istotnie została przekazana poszkodowanemu i ewentualnie kiedy. Nadto mając na uwadze treść opinii biegłego, należało uznać, że naprawa w sposób i w kwocie zaproponowanej przez pozwanego, a więc nie uwzględniająca procedury lakierowania, wszystkich niezbędnych czyści i akcesoriów, nie doprowadziłaby pojazdu do stanu sprzed szkody.

Tym samym mając na uwadze, że pozwany do tej pory wypłacił powodowi z tego tytułu 10204,76 zł, dochodzona przez powoda kwota 277,13 zł została w pełni uwzględniona.

Odnosząc uzasadnionego okresu najmu, sąd wziął pod uwagę dokumenty złożone w sprawie, w tym zamieszczone w aktach szkody, jak i dowód z opinii biegłego. Uznano, że skoro zakres naprawy został uzgodniony przez strony dopiero 7 maja 2018r., kiedy to pozwany przekazał powodowi zweryfikowany przez siebie kosztorys, to od tego dnia powód mógł przystąpić do naprawy. Mając na uwadze, że części zostały w sprawie zamówione i dostarczone przez poszkodowanego, zaś biegły stwierdził, że ich zgromadzenie mogło zająć 3 dni robocze faktyczne czynności naprawcze istotnie mogły rozpocząć się od 11 maja 2018r. (piątek). Przy uwzględnieniu technologicznego czasu naprawy - 3 dni robocze – mogła się ona zakończyć 15 maja 2018r (wtorek).

Zasadnie więc poszkodowany mógł najmować pojazd od 17 kwietnia 2018r. kiedy to samochód został odstawiony do powoda i tam dokonano jego oględzin m.in. poprzez zdjęcie zderzaka. Oczywiście jest, że po takim rozbrojeniu pojazd nie mógł już bezpiecznie poruszać się po drogach i konieczne było pozostawienie go u powoda. Najem zaś mógł trwać do 14 maja 2018r. kiedy to naprawa została przez powoda zakończona.

W kwestii stawki najmu również wypowiedział się biegły uznając, że stawki rynkowe za najem pojazdu klasy wynajętego wynosiły średnio 248,67 zł (202,17 zł netto), tym samym stawka powoda – 210- zł brutto - była rynkowa.

Nadto uznano, że pozwany złożył poszkodowanemu ofertę najmu pojazdu zastępczego, z której poszkodowany nie skorzystał, lecz miał ku temu zasadne powody. W imieniu poszkodowanego powód zwrócił się do pozwanego o przesłanie regulaminów najmu, jak i podanie zasadniczych informacji dotyczących umowy najmu. Pozwany nie przedłożył takich informacji, tym samym poszkodowany obawiając się niekorzystnych konsekwencji zawartego zobowiązania nie skorzystał z propozycji. Co więcej jak wynikało z analizy regulaminu wypożyczalni przedłożonego przez pozwanego (k. 159), wynikało z niego, że najemca może być obciążony szeregiem kar umownych wynikających z eksploatacji pojazdu. Kary dotyczyły m.in. palenia w pojeździe, zgubienia tablicy rejestracyjnej lub dowodu, przewożenie zwierząt, prowadzenie pojazdu po drogach nieutwardzonych i wielu innych. Mając na uwadze, że pojazd najęty ma zastąpić w każdym aspekcie pojazd uszkodzony, z którego poszkodowany nie może korzystać bez swojej

winy, jego najęcie nie może powodować dla niego żadnych dodatkowych kosztów i powinien być mu udostępniony na warunkach na jakich korzystał z własnego pojazdu. Nie sposób więc uznać, że poszkodowany mógł być zasadnie ograniczony np. w terenie w jakim może się poruszać (tym bardziej, że zeznawał, iż w tym czasie miał zaplanowany wyjazd do domku letniskowego na „majówkę”) w ilości kilometrów, czy rodzaju przewożonych rzeczy. Nadto o i ile w razie zgubienia tablic czy dowodu oczywiste jest pokrycie rzeczywistego kosztu ich odzyskania, o tyle brak uzasadnienia dla nakładania z tego tytułu dodatkowych kar. Mając powyższe na uwadze uznano, że poszkodowany mógł zasadnie nie skorzystać z ofert najmu nie mając pełnych informacji o jego warunkach, a nadto z uwagi na ich niekorzystność i ryzyko zaciągnięcia licznych zobowiązań z tym związanych.

Zasądzono więc należności tytułem najmu: 28 dni x 210 zł brutto= (...),94 – 1568,25 zł (wyplacone odszkodowanie) = 4311,69 zł.

Zdaniem sądu powód wykazał również co do zasady potrzebę przechowywania pojazdu P. na parkingu strzeżonym, jak i częściowo jego wysokości. Jak wynikało m.in. z zeznań świadka, na skutek kolizji i konieczności rozbicia pojazdu w dniu 17 kwietnia 2018r. celem dokonania oględzin, dalsze poruszanie się pojazdem po drogach publicznych nie było możliwe. Do tego czasu poszkodowany istotnie przechowywał pojazd we własnym garażu czym niewątpliwie ograniczał koszty. Jednakże było oczywistym, że zdjęcie uszkodzonego zderzaka i klapy uniemożliwiało ich dalsze właściwe zamontowanie, a tym samym używanie pojazdu na drogach. Poszkodowany mógł więc zasadnie w tym dniu pozostawić pojazd na parkingu powoda, co wiązało się z opłatą.

Nadto należy wskazać, że nie wszystkie, a wręcz nieliczne warsztaty nieautoryzowana, posiadają własne miejsca postojowe, na których mogą przechowywać samochody oczekujące na naprawę. Skoro tak to nie sposób zarzucać poszkodowanemu uchybienia obowiązkowi minimalizacji szkody, poprzez wybranie warsztatu, który pobiera dodatkowe opłaty za korzystanie z ogrodzonego parkingu. Jeśli bowiem poszkodowany wybrałaby inny warsztat, lecz nie posiadający odpowiednio zabezpieczonego, darmowego miejsca przechowania, to i tam musiałaby ponieść koszt parkowania na innym parkingu strzeżonym, lub koszty holowania do jego garażu i ponownego holowania do warsztatu celem właściwej naprawy. Tym samym to, że parkingiem takim dysponował akurat powód, nie może dyskwalifikować tego kosztu. Zdaniem sądu nie można także wymagać od poszkodowanego ani poszukiwania warsztatu oferującego najtańsze usługi, ani też warsztatu który dodatkowo posiadałby odpowiednio zabezpieczone, darmowe miejsca postojowe.

Tym niemniej nie cały okres parkowania był zasady. Uwzględniono bowiem wyłącznie czas od chwili odstawienia pojazdu na parking – 17 kwietnia 2018r. do 7 maja 2018r. - kiedy to został ustalony zakres szkody i możliwe było zamówienie części. Wówczas to powód podjął się naprawy i musiał poinformować poszkodowanego o rodzaju części jakie należy zamówić. W tym bowiem przypadku to sam poszkodowany dokonywał zamówienia, co jednak oczywiste to powód musiał mu przekazać odpowiednie dane celem dokonania właściwego zamówienia. To bowiem powód znał zakres szkody i jako profesjonalista wiedział jakie części będą niezbędne do naprawy. Wówczas więc było już przesądzone, że pojazd będzie podlegał naprawie – nie zaistniała szkoda całkowita – a jej koszt zostanie pokryty. Skoro więc powód podjął czynności związane z organizacją naprawy, to zdaniem sądu od tego czasu rozpoczęła się realizacja umowy naprawy i związany z nią obowiązek powoda do przechowania pojazdu we własnym zakresie. Tożsame stanowisko wyraził biegły, który potwierdził, że naprawa zaczyna się w momencie zamówienia części zamiennych. Nie ma przy tym znaczenia czy części zamawia bezpośrednio powód czy też czyni to za pośrednictwem poszkodowanego lub innego podmiotu. Uzasadniony więc okres odpłatnego parkowania wynosił 21 dni.

Stawka za postój nie była sporna, a nadto wynikała z opinii biegłego.

Zasądzono więc należności tytułem parkowania: 21 x 20 zł netto + Vat = 516,60zł – 418,20 (wyplacone odszkodowanie) = 98,40 zł.

W zakresie żądania zapłaty za postój pojazdu K. powództwo oddalono w całości, tj. co do kwoty 221,40 zł. Jak wynikało bowiem z rozważań biegłego, z materiału zgromadzonego w sprawie, powód już w dniu 20 grudnia 2018r. zamówił niezbędne do naprawy części zamienne. W tym więc dniu rozpoczęła się naprawa, a rozważania poczynione odnośnie

parkowania pojazdu P. są aktualne również w tej sytuacji. Należy więc jedynie powtórzyć, że skoro zamawiając części powód niewątpliwie podjął się naprawy i wykonał pierwsze czynności bezpośrednio zmierzające do wykonania dzieła, to od tego czasu rozpoczęła się realizacja umowy naprawy i związany z nią obowiązek powoda do przechowania pojazdu we własnym zakresie. Zdaniem sądu nie miało tu również znaczenia, że okres oczekiwania na części pokrył się z okresem przedświątecznym. Ryzyko z tym związane musiało już obciążać powoda, który podjął się naprawy, tj. zawarł umowę naprawy pojazdu z poszkodowanym, w takim właśnie terminie. Podobnie nie sposób byłoby uznać, że w sytuacji wystąpienia Świąt Bożego Narodzenia w trakcie faktycznych czynności właściwej naprawy, za ten czas możliwe byłoby pobierania opłat za parkowanie. Niezależnie od występowania dni wolnych w okresie naprawy, umowa w tym zakresie nie ulega żadnemu zawieszeniu i czas ten należy uwzględnić jako okres naprawy.

Tym samym skoro parkowanie było zasadne od 8 grudnia do 20 grudnia tj. 13 dni, koszt wyniósł 319,80 zł, a pozwany z tego tytułu pokrył już całą należność.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu – co nie było w istocie kwestionowane przez pozwaną.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Powód wygrał sprawę w 94%. Łączny koszt poniesiony przez powoda wyniósł 2117 zł (w tym 800 zł tytułem zaliczki na biegłego), co powodowało konieczność zwrotu na jego rzecz od pozwanej 1989,98 zł. Pozwana wygrała zaś w 6 %. Łączny koszt poniesiony przez pozwanego wyniósł 1700 zł (w tym 800 zł tytułem wykorzystanej zaliczki na biegłego), co powodowało konieczność zwrotu na jego rzecz od powoda 102 zł. Dokonując wzajemnej kompensaty orzeczono jak w pkt III.

W pkt IV orzeczono o konieczności dopłaty do niepokrytych do tej pory wydatkach na opinie biegłego. Łącznie wartość wynagrodzenia biegłego wyniosła 1709,92 zł, a część pokryta tymczasowo z budżety wyniosła 109,92 zł. Stosownie do przegranej w sprawie zasądzono zwrot tej należności od stron postępowania.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)